

Senyor Rector,

Autoritats,

Amigues, amics, senyores i senyors,

Vull començar aquesta intervenció manifestant la meva enorme satisfacció per assistir a un acte més que justificat i per poder participar-hi. Tot i que el protocol exigeix que efectuem aquesta *laudatio*, en aquest cas crec que no seria necessari, perquè tots coneixem l'obra i la tasca desenvolupada pel doctor Bonnín.

Com que la doctora Gili ja ha fet una precisa semblança de la seva activitat acadèmica i professional, a mi em correspon comentar aspectes probablement menys formals, ja que he tingut la sort de conèixer persones extraordinàries com el doctor Bonnín gràcies a la meva activitat investigadora, abans i després de crear-se el IUNICS.

En primer lloc, m'agradaria analitzar el perquè del seu èxit com a cirurgià. Com sabem, les seves intervencions quirúrgiques han assolit, alguns anys, la taxa més baixa de mortalitat operatòria en cirurgia de revascularització coronària a Espanya i a Europa: zero per cent. Aquest èxit consider que és conseqüència del fet que el doctor Bonnín aglutina les tres circumstàncies fonamentals per assolir-lo:

- Primer, cal una sòlida formació, com la que el doctor Bonnín va adquirir, tant durant els anys d'estudiant a la Universitat de Barcelona, com en els temps de formació especialitzada a l'Hospital de Sant Pau, on va tenir la sort de trobar professionals de gran talla. Però també cal considerar que únicament amb bons professors no s'arriba a aquest grau d'excel·lència, de manera que és decisiu que hi hagi unes condicions innates i alhora una dedicació constant, integral i profunda a l'etapa formativa, com em consta que es va donar en el cas del doctor Bonnín.
- Com a segon paràmetre, cal considerar la necessitat de disposar d'una vocació inqüestionable. Només en aquestes circumstàncies es pot dedicar el suficient esforç i temps a la professió, per assolir el grau d'excel·lència necessari. No cal dir que el doctor Bonnín s'ha dedicat amb cos i ànima a la seva professió i als seus pacients. Quants dies de festa, per assenyalats que fossin, ha estat pendent de l'evolució dels seus pacients? Incomptables.
- Finalment, un tercer aspecte molt important en qualsevol professió en què calgui la interacció amb altres éssers humans, com òbviament és el cas de la Medicina, és el factor humà i l'empatia. La preocupació per la situació personal i social dels seus

pacients, el seguiment postoperatori de tots ells i la seva impecable ètica a l'hora d'indicar la necessitat o no de determinats procediments costosos, han estat una constant en la seva activitat.

I què podem dir de la seva tasca investigadora? El doctor Bonnín va participar molt activament en els primers estudis realitzats amb animals d'experimentació (primats) que varen permetre efectuar, l'any 1984, el primer trasplantament de cor a l'Estat espanyol. Tampoc no hi ha cap dubte que, gràcies a haver realitzat més de deu mil cinc-cents intervencions quirúrgiques, ha anat perfeccionant les tècniques corresponents, i ha convertit les Illes Balears en un punt de referència nacional i mundial en l'àmbit del desenvolupament de les pràctiques i tècniques quirúrgiques aplicades a la resolució de les malalties cardiocirculatories. Resulta curiós observar com, malgrat tota aquesta intensíssima activitat quirúrgica de primera magnitud, a PubMed només apareixen referenciades 33 publicacions de les quals és autor. Analitzar aquest aspecte crec que és convenient i de gran interès. Així, si el doctor Bonnín hagués estat interessat a efectuar carrera universitària, en lloc de innovar, aprofundint en la millora de la tècnica quirúrgica, probablement tindria més de 330 publicacions en revistes de les anomenades de gran impacte. Aquí vull aprofitar l'ocasió per alertar de la perversió que suposa la valoració d'una determinada activitat científica o tècnica considerant exclusivament el nombre de publicacions i l'impacte de la revista en què apareixen, quan el que realment s'hauria de valorar és l'impacte de la publicació mateixa (no de la revista) i el que implica realment com a aportació a la ciència o al progrés de la tècnica. Avui en dia es publiquen milers d'articles en les anomenades revistes d'impacte que no aporten absolutament cap novetat al camp de la ciència o la tècnica. De fet, en moltes ocasions són reproduccions d'estudis similars, encara que amb aparença de novetat, que únicament contribueixen a augmentar la quantitat ingent de dades avui disponibles, la majoria de les vegades innecessàries i que en moltes ocasions només ajuden a crear confusió.

Afortunadament, en l'actualitat ja hi ha veus que clamen en el sentit de plantejar la necessitat urgent de millorar la forma en què els resultats de la investigació científica són avaluats per les agències de finançament, institucions acadèmiques i altres. Aquestes idees estan ben reflectides en la coneguda com a Declaració de San Francisco d'avaluació de la recerca.

Evidentment l'extraordinària dedicació del doctor Bonnín a la cirurgia cardíaca no li ha deixat molt de temps per a la redacció d'articles o documents similars, tot i que també ha transmès els seus coneixements als membres de l'equip de l'Hospital Universitari Son Espases que ell ha dirigit fins fa poc. El doctor Bonnín també ha participat en alguns estudis de ciència bàsica en l'àmbit de la calcificació

cardiovascular. Aquí he de reconèixer que, si no té més publicacions, en part és per culpa meva. Com és sabut, en aquest àmbit la col·laboració entre clínics i científics és fonamental, però la meva dedicació a l'estudi dels càlculs renals, la meva passió, no m'ha deixat temps per a més.

Finalment, també vull recordar la seva implicació perquè fos una realitat la creació de la Facultat de Medicina, i esper que pugui transmetre el seu exemple i els seus coneixements als futurs metges.

Moltes gràcies, doctor Bonnín.